

Sygn. akt IV U 1334/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2014r. w S.

odwołania J. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 października 2013 r. (Nr (...))

w sprawie J. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do dodatku pielęgnacyjnego

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. Ś. prawo do dodatku pielęgnacyjnego od dnia 1 października 2013 r. na stałe.

Sygn. akt IV U 1334/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 24.10.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej J. Ś. prawa do dodatku pielęgnacyjnego z tytułu niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona J. Ś. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że jest niezdolny do samodzielnej egzystencji i wymaga opieki osób drugih. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że zaskarżona decyzja została wydana na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, która na podstawie dokumentów medycznych oraz badania wnioskodawcy w dniu 17.10.2013r. nie stwierdziła u niej niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do

emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia. Bezspornym jest, że ubezpieczona (urodzona (...)) nie ukończyła 75 roku życia. Badając sporną kwestię niezdolności do samodzielnej egzystencji Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: psychiatry M. A. i psychologa A. J.. Biegli w swoich opiniach (k.9-13, 26) stwierdzili u ubezpieczonego: upośledzenie umysłowe w stopniu umiarkowanym. Schorzenie to, zdaniem biegłych, powoduje całkowitą niezdolność do pracy i niezdolność do samodzielnej egzystencji. Sąd podzielił opinię biegłych, ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Zarzuty organu rentowego zgłoszone w piśmie procesowym z dnia 14.02.2014r. nie podważają istoty opinii. Stanowią one jedynie polemikę z oceną dokonaną przez biegłych. Wątpliwości zostały wyjaśnione w opinii uzupełniającej, w której biegli ustosunkowali się do zarzutów ZUS. Treść opinii biegłych wskazuje, że szczegółowo zapoznali się z dokumentacją medyczną załączoną do akt ZUS. Biegli podnieśli, że upośledzenie umysłowe badanej powoduje, że nie jest ona zdolna do samodzielnego robienia zakupów, dbania o porządek w domu, dbania o systematyczne leczenie i przyjmowanie leków. Należy również zauważyć, że ubezpieczona była uprawniona do dodatku pielęgnacyjnego do dnia 30.09.2013r. Organ rentowy nie wykazał na czym polega istotna poprawa jej stanu zdrowia skutkująca przywróceniem zdolności do samodzielnej egzystencji

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w wyroku.